

6 point Bodoni Bo
8 pt
10 point Bod
12 pt
14 Bodoni
16 pt
18 Bod
24 Bod
30 B

36 Bod B I

BOOKMAN ITALIC

6 pt 18A 9a
8 point Bookman Italic has many different uses for
8 pt 18A 9a
8 point Bookman Italic is very useful type
10 pt 18A 9a
10 point Bookman Italic for a utility
12 pt 18A 9a
12 point Bookman Italic for a utility

Kirken Underviser

Det aktuelle tidsskrift for kirkens pædagogik og undervisning

Tema: Folkekirken møder de unge

3

2018

dries, we must have samples
order to match alignment.

Current prices, which include the
cost in labor and metal, will be
sent upon request.

We are unable to match type not
shown in this catalog.

The above is a
sample of the

Af Charlotte Chammon, sognepræst i Nr. Herlev, Nadia Hoxer Dyhrberg-Krantz, sognepræst i Ejby Sogn og studenterpræst på Køge Campus, Heidi Ettrup Lehm, kirke- og kulturmedarbejder i Abildgård Kirke, og Per Vibskov Nielsen, provst i Nørrebro Provsti, redaktører af dette nummer

I denne udgave af Kirken Underviser sætter vi fokus på, hvordan folkekirken møder de unge. I mange af de større byer er der allerede et velfungerende kirkeliv for de unge, men efterhånden er flere kirker i også de mindre byer så småt gået i gang med at udvikle kirkelivet for de unge. Og det giver rigtig god mening, for vi mister kontakten med de unge efter deres konfirmation og ser dem måske først igen, når de skal giftes eller have deres barn døbt.

Der er god grund til at få opbygget et aktivt ungdomsarbejde i alle de kirker, hvor det er muligt, så vi ikke helt mister kontakten til de unge. De unge vil nemlig gerne folkekirken. Vi har derfor samlet en bred vifte af artikler fra kirker, hvor der er blevet opbygget et velfungerende kirkeliv for de unge. Som vi ved, er al begyndelse svær, men vi behøver ikke alle at opfinde den dybe tallerken hver gang. Lad os i stedet hjælpe hinanden og lære af hinandens fejl ved at låne og lade os inspirere af materialet i artiklerne.

Som biskoppen skriver i sin artikel, så er folkekirken altid kun én generation fra at uddø - det ønsker vi ikke! De unge er fremtiden, og folkekirken er også for de unge i fremtiden.

»Hvem er ung?« er et af de klassiske spørgsmål, der dukker op, når vi taler om unge i kirken. Dette spørgsmål bliver ofte besvaret ud fra alder eller fra social status. DSB bruger to definitioner: Du er ung, når du kan dokumentere, at du er mellem 16-25 år, eller hvis du er indskrevet på en SU-berettiget uddannelse. Men hvor fx DSB's definition af en ung handler om at begrænse adgangen til særlig rabat, så er sigtet med kirkens ungdomsarbejde det stik modsatte, nemlig at åbne for adgangen til kirken. Og med det ønske – at skabe adgang til kirken – kan det være frugtbart at stille et andet spørgsmål, nemlig: »Hvad er en ung?«

Af Berit Weigand Berg, udviklingskonsulent i Kirkefondet

Berit er endvidere Master i Particinatorisk teologi med særligt fokus på de unge og kirken. Medlem af International Association for the Study of Youth Ministry, som udgiver Journal of Youth and Theology og holder årlige konferencer med fokus på forskellige aspekter af ungdomsteologien. På konferencen i 2018 på Malta var Berit Weigand Berg medlem af konferencens akademiske komite.

Der findes mange variationer af synet på, hvad folkekirken gør for de unge. Og da vi ikke har en synodal struktur, bliver det i sidste ende op til det enkelte sogn og den enkelte præst at prioritere ungdomsarbejdet ud fra deres interesser og ressourcer. Dette finder vi genspejlet i argumenterne

for og imod ungdomsarbejde, der ofte handler om, hvor fokus ligger henne; skal kirken lave ungdomsarbejde for de unges skyld, eller skal den lave ungdomsarbejde for kirkens skyld?

Er de unge (endnu) en målgruppe?

Når vi ser unge som en målgruppe, kan det hjælpe os til at blive mere bevidste om dem. Denne tilgang kan dog også rumme udfordringer. Hvis vi tænker målgruppe på samme måde som DSB, kommer det nemt til at handle om succesrate, og spørgsmålet om vi gør det rigtige, bliver besvaret med tal – men vel at mærke tal, der knytter sig til aldre. Dvs., at vi nemt kommer til at vurdere hvor mange unge under 25, der sidder på kirkebænken til højmesse. Men er det interessant? For mens en murer eller tandtekniker på 26 år falder uden for DSB's forståelse af ung, så falder de meget sjældent inden for kirkens forståelse af voksen. Skulle de blive valgt til menighedsråd ville de straks – og i mange år - blive omtalt som »de unge«.

Hvad er en ung?

Hvis vi skal reflektere lidt over, hvad en ung er i stedet for, hvem der er ung, så kan det være en stor hjælp at flytte sig lidt væk fra bl.a. sociologien. Vi hører ofte om, hvordan ungdom er en social konstruktion, der opstod som følge af den industrielle revolution, hvor de stærke unge mænd blev overflødige, fordi deres arbejde nu kunne varetages af alle takket være maskinerne. Denne udvikling eksploderede nærmest efter krigen og gjorde netop krigens børn til den første tydelige ungdomsgeneration. Men når vi ser på, hvad en ung er, så er der nogle helt andre spor at forfølge. Der er fornemmelsen af, at de unge er de udannede, som vi hører Sokrates beskrive dem. Men vi ser også, at det netop er deres udannethed, der kan have en værdi, fx i Bibelen, hvor vi støder på de udannede i form af hyrden David, Maria, Samuel og Jeremias. Der er også de modige, der skal redde verden. Her kan vi igen pege på David, denne gang i kamp mod Goliath, men også Jeftas datter, Josef og Isak, der kommer til at spille en stille, men afgørende rolle da Abraham står over for at kunne miste sin anden søn.

» ... der ligger nogle talenter i ungdommen, som i den grad kan blive en gave for kirken.«

Der er i et vist omfang en sammenhæng mellem alder og ungdommens tilgang til livet. Men ved at tale om ungdommens »hvad« i stedet for »hvem« får vi en større platform at tale ud fra. Ungdommens »hvad« kan beskrives på mange måder. Hvis jeg skal give et par bud på disse beskrivelser, kunne det netop være »ungdommens mod«, men også dens begejstring. Det kunne være »intensitet« som en ungdomsforelskelse eller en længsel efter at forandre verden, som vi ser den i aktivisme. Når vi ser på ungdommens »hvad«, vil vi som kirke kunne se, at der ligger nogle talenter i ungdommen, som i den grad kan blive en gave for kirken. Særligt hvis vi som voksne tør lade de unge være netop unge og ikke beder dem om at være kopier af voksne.

Ungdomsteologi: At møde det anderledes

Ungdomsarbejde handler ikke nødvendigvis om at lave noget særligt for en bestemt aldersgruppe. Det handler derimod om, at vi som kirke tager imod det, der er anderledes end os selv. Vi er ret gode til at tage imod dem, der er magen til os selv uanset deres alder, og vi elsker fortællingen om en konfirmand, der bliver ved med at komme til højmesse. Men ungdomsteologien udfordrer os til at give plads også til dem, der ikke er til højmesser, uanset deres alder. At vi giver plads til den, der er fuld af begejstring over at have fundet troen, uanset alder, også selv om vi ikke er helt vant til den slags i vores menighed. Ungdomsteologi handler med andre ord om måden, vi møder mennesker på uanset deres alder.

At vi finder en måde at have plads til netop begejstring og aktivisme, men også til weltschmerz og det første møde med det uerstattelige tab.

Ungdomsteologi også i din kirke

Det kræver ikke et stort projekt at komme i gang. Det handler derimod om at gå i gang, næste gang du møder en ung i kirken. Hvordan møder vi fx de unge mødre og fædre, der kommer med børn til babysalmesang – er der plads til dem, der er under 25 år, og som måske virker en anelse udannet? Hvad med de forældre, der kommer til spaghettigudstjeneste – er der plads til dem, der er under 30 år, og som stadigvæk har et håb om at gøre verden til et bedre sted?

Vi er blevet så vant til at sætte hinanden i alderskasser ligesom hos DSB, men når det kommer til at lave kirke for de unge, så skal vi hellere se det unge menneske frem for at se på dets alder.

En ny ramme i folkekirken er sat – der er KUL på!

K står for kirkelig, U står for ungdoms, og L står for lederuddannelse. Er du konfirmeret, eller ung mellem 15 og 25 år, har du mulighed for at tage en lederuddannelse i folkekirken. Undervisningen er et sjovt miks af kreativitet, teori, praktiske øvelser, udfordringer, sjov og alvor. Men hvorfor er der unge, som har lyst til at tage en lederuddannelse og bruge deres tid som frivillig i kirken?

Af Heidi Ettrup Lehm, kirke- og kulturmedarbejder i Abildgård Kirke

Der er ingen tvivl om, at vi er utrolig privilegerede med den høje konfirmationsprocent i Danmark, men ofte ser vi først de unge i kirken igen, når de skal giftes eller have deres barn døbt. Der er efterhånden arrangementer for alle aldersgrupper i kirker over hele landet, men der er særligt én målgruppe, som mange kirker ønsker en større tilknytning til, og det er de unge såkaldte post-konfirmander. Kun få kirker har fået succes med at holde på de unge efter deres konfirmation, men KUL-uddannelsen er en specialkonstrueret uddannelse, som skal gøre det mere attraktivt for de unge at beholde et tilknytningsforhold til deres kirke.

Hvilke unge henvender KUL sig til?

KUL henvender sig til en blanding af tidligere konfirmander, unge som synger i kirkens ungdoms-kor, unge som er i gang med en uddannelse efter folkeskolen samt unge med (oftest) anden tilknytning til kirken. Men gennem opslag på sociale medier kan unge uden tilknytning til kirken også fange interesse, så målgruppen er stor.

Med et KUL-forløb får den unge styrket sine:

Personlige kompetencer
Sociale kompetencer
Spirituelle kompetencer
Pædagogiske kompetencer
Organisatoriske kompetencer

Forløbet strækker sig over 21 gange,
hvor der er indlagt praktik i egen eller
anden kirke.

KUL-uddannelsen afsluttes med en
gudstjeneste, hvor kursisterne modtager
et uddannelsesbevis, hvorefter de er klar
til eksempelvis at hjælpe med
undervisningen af juniorkonfirmander.

Hvilket udbytte får de unge gennem KUL-uddannelsen?

KUL-uddannelsen er kompetencegivende inden for flere områder. De unge lærer sig selv bedre at kende og bliver tydelige på deres personlige kompetencer. De lærer noget om, hvad der sker i gruppesammenhæng, og hvordan de selv agerer i forskellige kontekster. Dette gør, at de får styrket deres egne sociale kompetencer. Flere af de unge har givet udtryk for, at de i høj grad bruger den viden, som de får i KUL på deres videre færd i skolesystemet.

Herudover lærer de unge om forkyndelse, bøn, andagter, bibelhistorier og gudstjenester. De lærer om børneteologi og trosudvikling og om, hvordan man formidler og forbereder et givent indhold til forskellige alderstrin. Undervejs får de unge øvelse i at undervise, formidle og instruere lege mm., hvilket styrker deres pædagogiske lederevner.

Endvidere lærer de unge at beherske organisatoriske færdigheder. Der arbejdes bl.a. med, hvordan de kan planlægge deres tid, samt hvordan man kan opbygge konfirmandklub, planlægge konfir-

mandlejr, hjælpe til gudstjenester og meget andet. Dermed lærer de, hvordan man planlægger og organiserer forskellige aktiviteter. De opnår alle en forståelse for, at de har forskellige styrker og interesser inden for kirkens områder.

»Noget af det vigtigste ved KUL-uddannelsen er, at der er mindst to gennemgående undervisere, som på skift kan stå for forskellige dele af programmet, idet uddannelseskonceptet er bygget op omkring relationsarbejde.«

Hvad skal der til for at starte KUL op?

Man kan opbygge en Kirkelig Ungdoms Lederuddannelse i mange udformninger alt efter, hvor meget tid og hvilke resurser man har i de enkelte kirker. Noget af det vigtigste ved KUL-uddannelsen er, at der er mindst to gennemgående undervisere, som på skift kan stå for forskellige dele af programmet, idet uddannelseskonceptet er bygget op omkring relationsarbejde. Med det menes der, at det er vigtigt, at der skabes en relation til de unge, og at der altid er en underviser, som har tid til at snakke med de unge undervejs både i forløbet og til de enkelte undervisningsgange. At det er de samme undervisere betyder alt for, at man i forløbet lærer hver enkelt ung at kende og opnår en fortrolighed for også at kunne hjælpe dem personligt i deres udvikling som leder.

Der er ikke brug for andet personale end to gennemgående personer, hvoraf en godt kan være frivillig. Det må dog siges, at de unge giver udtryk for, at det har stor betydning for dem, at de møder ansatte i kirken, og at de har mulighed for samtale med en præst eller kirke- og kulturmedarbejder. Flere giver udtryk for, at de igennem KUL har opdaget, at en sjælesorgssamtale med en præst er en mulighed. Der kan med fordel anvendes gæsteundervisere til forskellige oplæg.

Ved hvert KUL-hold oprettes en lukket gruppe på Facebook, her foregår annoncering, information, tilmelding mm.

Der er brug for et lokale, hvor der er plads til leg og bevægelse samt gode rammer for undervisning: Borde, stole, gerne en tavle og mulighed for projektor, da forløbet for aftenen samt aktuel teori med fordel kan laves på PowerPoint. Hertil skal der være mulighed for, at der kan tages notater og udleveres notater på teori, som kan gemmes til videre brug.

I forbindelse med uddannelsen får de unge hver udleveret en mappe til notater samt et legekatalog med diverse lege. Hertil får de notatblok, kuglepenne samt klistermærker med KUL-logo.

Inspiration til PR til avis eller til de sociale medier:

KUL er en Kirkelig Ungdoms Lederuddannelse.

Uddannelsen henvender sig til dig, som er blevet konfirmeret.

KUL-uddannelsen giver en bred vifte af kompetencer. Du lærer dig selv bedre at kende.

Du lærer at formidle og får øvelse i at undervise og instruere aktiviteter samt at planlægge din tid. Med denne ungdomsuddannelse får du et uddannelsesbevis, som du kan bruge i et CV. Du får også mulighed for at arbejde som ungdomsleder i kirken. Udover undervisningen er det sjovt. Der er leg, sang og udfordring på programmet. KUL er gratis Opstart XX/XX XXXX. Uddannelsen strækker sig over 21 gange fra kl. XX-XX og finder sted i X kirke/sognegård. Ledere for kurset er XX. Tilmelding og kontakt: XX

Hvad siger de unge?

16-årige Jacob Jennet Jensen kan næsten ikke få armene ned over kirken og Den Kirkelige Ungdoms Lederuddannelse. Her indgår han i et fællesskab, som han håber flere unge har lyst til at blive en del af.

»Det var vigtigt for mig, at nogen passede på mig og holdt af mig uanset hvad. Jeg ville finde svar på, hvem det var og hvorfor, og derfor ville jeg gerne vide, hvem Gud var. Det tænkte jeg, jeg måske kunne finde ud af gennem kirken,« siger gymnasieelev Jacob Jennet Jensen, der lige siden han var en lille dreng har taget aktiv del i kirken. Hans familie sled ikke kirkebænkene op, så det var en ren tilfældighed, at han kom så tæt på kirken, idet en af hans gode venner fra børnehavens mor var præst og kendte til en fredagsklub i den lokale kirke. I Sindal sogn, som Jacob Jennet Jensen tilhørte, startede han som seksårig i klubben i kirken. Her legede børn med hinanden, og han oplevede det kirkelige fællesskab, som har været en vigtig del af hans liv lige siden.

»Jeg valgte at starte på KUL for at komme tættere ind på kirken, og det er jeg virkelig kommet,« siger Jacob Jennet Jensen. Jacob Jennet Jensens fremtidige karriere er allerede fastlagt: Han skal være præst. I mellemtiden er KUL en mulighed for at få indflydelse i kirken, idet uddannelsen bl.a. giver mulighed for at få arbejde i kirken som ungdomsmedarbejder. Og det ligger Jacob Jennet Jensen på sinde at få flere unge involveret i kirkens arbejde: »Mange unge har en teori om, at folkekirken er en støvet ting. De kommer der kun til dåb, konfirmation osv., men jeg tror, at man skal have dem mere involveret meget tidligere. Fx er babysalmesang og spaghettigudstjenester en rigtig god idé, men kirkerne kunne sagtens lave flere sociale tilbud og måske også samarbejde med børnehaver og skoler,« siger han og fortsætter: »Hvis unge får medindflydelse, synes de måske, det er mere spændende at komme i kirken, sådan som jeg syntes allerede som lille. Jeg mærkede tidligt, at jeg gerne ville være en del af det fællesskab og også komme til at lede det. Flere unge skal have en wow-oplevelse, ligesom jeg har fået,« slutter han.

Efter to år med KUL sidder vi med en kæmpe følelse af taknemmelighed og ved ikke helt, hvor vi skal begynde i »bunken af gode historier«.

Allerede nu bidrager KUL'erne i mange af kirkens arbejdsgrane. Flere af de unge sidder med i udvalgs- og planlægningsmøder i forbindelse med forskellige arrangementer i kirken. De er med til afholdelse af gudstjenester og børne- og ungdomsarbejde – og de vil gerne involveres endnu mere.

Af Heidi Ettrup Lehm, kirke- og kulturmedarbejder i Abildgård Kirke

Det er et provstiprojekt i Frederikshavns Provsti, og undervisningen af KUL'erne foregår i samarbejde med Abildgård Kirke, hvor undervisningen også finder sted. Underviserne er læreruddannede Mads Bang Simonsen, sognepræst Kristian Brogaard og mig, kirke- og kulturmedarbejder Heidi Ettrup Lehm, og vi er meget begejstrede for de unge og deres engagement i kirken. Vi ser allerede nu, hvilken forskel de unge gør i kirken - de er helt sikkert en succes i vores arbejde med børn og unge.

Hvem er de unge?

De to KUL-hold, som vi hidtil har færdiguddannet i Frederikshavns Provsti, har været en god blanding af gamle konfirmander, unge som synger i kirkens ungdomskor, en gruppe af unge som det første hold KULere har spurgt, og unge som er i gang med en gymnasial uddannelse.

Endvidere kan vi se, at KUL-uddannelsen i Abildgård Kirke trækker unge fra andre steder i provstiet til kirken.

For to år siden fik vi skudt det første KUL-hold i gang. Vi var fulde af spænding og forventning til, hvordan de unge som havde tilmeldt sig uddannelsen ville tage imod konceptet, og om det var noget, de kunne se sig selv i. Der er ingen tvivl om, at de unge er en kæmpe gevinst for kirken, og at vi nu har 21 uddannede ungdomsledere i Abildgård Kirke er jo bare vildt skønt!

KUL i Abildgård Kirke

Formand for børne- og ungdomsudvalget i Abildgård Kirke, Mads Bang Simonsen, og sognepræst samme sted, Kristian Brogaard, havde gennem længere tid taget tilløb til KUL. De havde blandt andet været på studietur i udlandet og trukket på erfaringer fra sognepræst Carsten Andreasen i Hørby, som har udarbejdet undervisningsmateriale og kørt KUL som valgfag på den lokale friskole siden 2014.

»I Tyskland fortsætter op mod 30% af konfirmanderne i kirken, efter de er blevet konfirmeret. Og flere tusinde mødes hvert andet år på KUL-sommerlejr syd for Hamborg. Så der er et stort uudnyttet potentiale« siger Kristian Brogaard, sognepræst i Abildgård Kirke.

Velkomst

Sang

Rundkreds: Find farverne til dit humør

Dagens leg

Dagens tema

Forfriskning

Gruppearbejde

Afslutning

Må din vej gå dig i møde

I Abildgård Kirke foregår undervisningen i en periode én gang om ugen, hvor vi mødes i kirken fra kl. 19.00-21.00. Strukturen er den samme hver gang. Først siges der velkommen, og aftenens tema og forløb bliver introduceret. Herefter synger vi en sang. Et fast punkt er, at der bruges to minutter

på, at de unge udvælger en farve på en farveskala, der afspejler deres humør den pågældende aften. Dette sker, mens der spilles rolig musik. Ved at indlede aftenen med en sådan aktivitet, sætter vi rammen for, at der skabes åbenhed og danner rum for forskellighed.

Ankomst

Vi sidder i rundkreds og lytter til stille musik

Hver deltager tager et farvet kort, som svarer til ens humør:

- Lysegrønt: Super humør
 - Mørkegrønt: Skuffet, usikker, stresset
 - Gult: Tilfreds, glad, rolig
 - Blåt: Træt
 - Rødt: Vred, gal
 - Sort: Elendigt humør
 - Lilla: Forventningsfuld
 - Lyserød: Kærlighedsfuld
-

Efterfølgende har vi dagens leg, som de unge skiftes til at stå for. Ved at stå for dagens leg øver de unge ledere sig i at kunne introducere, styre og tilpasse en aktivitet til den sammenhæng, som de står i. For at en leg kan lykkes, er det vigtigt, at den er tilpasset til den gruppesammenhæng, som den skal foregå i. Denne øvelse er rigtig god, fordi det er vigtigt at kunne fremstå tydelig, og at den enkelte leder kan gribe ind i en situation, hvis der er behov for det. Den enkelte leder må inden aktiviteten have gjort sig tanker om, hvilken leg der egner sig til en given målgruppe.

Herefter går vi i gang med dagens tema. Som undervisere skiftes vi til at undervise alt efter vores forskellige kompetenceområder. KUL-uddannelsen er bygget op på princippet om, at teori og praksis går hånd i hånd. Derfor er teorien altid efterfulgt af praksis. Dette enten ved individuelle opgaver eller opgaver i grupper. Vi prioriterer at have tid til at snakke med de unge undervejs. Ofte kommer vi ind på dybe emner, og vi oplever, at KUL danner rum for personlige snakke, som både har med identitets-, tros- og livsspørgsmål at gøre. Derfor gør vi meget ud af, at der bliver skabt et rum, hvor man i fortrolighed kan drøfte forskellige emner.

Undervejs i aftenens program er der tid til en pause og en forfriskning. Her bliver der også mulighed til snak og samvær på tværs.

Aftenen afsluttes med en kort andagt og sang, som har noget med aftenens tema at gøre. Som undervisere skiftes vi til at stå for denne opgave, men der er også mulighed for, at en af de unge ledere påtager sig denne opgave i slutningen af undervisningsforløbet, hvis de har lyst. Herefter synger vi altid et vers af sangen »Må din vej gå dig i møde«, hvorefter vi i rundkreds slutter med et råb: »Det er cool at gå til KUL.«

AFSLUTNINGSRITUAL

- Mærke efter, om mit humør stadig passer
 - Vi står i rundkreds
 - Vi synger »Må din vej gå dig i møde«
 - Alle siger »Tak for i dag – vi ses igen«
 - Derefter rækker alle hænderne ind til midten, hvor vi samlet rækker dem op: »Det er cool at gå til KUL«
-

Praktik i kirkens arbejdsgrene

I forbindelse med KUL-uddannelsen er de unge i praktik i kirkens forskellige arbejdsgrene. De har dels planlagt og dels hjulpet til ved »Gud og Spaghetti gudstjenester«, skrevet sange og stået for natgudstjeneste for 300 FDF'ere, medvirket på konfirmandlejre, ved julegudstjenester og meget mere. Praktikken sker som et led i at udruste de unge til at stå i lederopgaver i kirken. Det skal give mening og være sjovt at være frivillig. Derfor laver vi en række praktiktilbud, som de unge selv vælger sig på. Alle de unge er undervejs i KUL- uddannelsen blevet opmærksomme på, at de har forskellige styrker og interesser inden for kirkens områder.

Eksempel på praktikplan og oversigt over praktiktilbud:

Navn:	1. praktik	2. praktik	3. praktik
xx	U-messe	Konfirmandklub	Gud og spaghetti
xx	Børne-kvarter	U-messe	Gud og spaghetti
xx	Konfirmandlejr	Konfirmandklub	KUL-Weekend
xx	KUL-Weekend	Gud og spaghetti	Konfirmandlejr
xx	Børne-Kvarter	KUL-Weekend	Konfirmandlejr
xx	Krybbespil Juniorkonfirmander	Konfirmandlejr	Gud og spaghetti

Inspiration til undervisningsskema til KUL-uddannelsen for 2017/2018 i Abildgård Kirke:

Modul / Emne/indhold

- 1: Intro
- 2: Leg
- 3: Bibelfortælling
- 4: Personlighedsudvikling
- 5: De fem gruppefaser
- 6: Når konflikter opstår
- 7: Den ideelle medarbejder
- 8: Udviklingspsykologi
- 9: Projekt management

- Efterårsferie
- 10: Udvikle projekt
- 11: Trosudvikling
- 12: Børneteologi
- 13: Unge, teologi, praksis
- 14: Planlægning af weekend + gudstjeneste
- 15: Kirkens organisation
- 16: Weekend
- 17: Evaluering
- 18: Juletraditioner
- 19: Planlæg din tid
- 20: Bangsbo: TUBA
- 21: Førstehjælp/grænser
- 22: KUL indsættes

Konfirmandklub

i Gjesing Kirke i Esbjerg

Af Dennis Voss Stensgaard, sognepræst i Vester Nebel Sogn

I min tid som ungdomspræst i Esbjerg lykkedes det at starte en konfirmandklub op, som nogle af de unge også gad at komme i, efter de var blevet konfirmeret. Dette er ikke en færdig opskrift på at få succes, men blot en historie om, hvad der mislykkedes og lykkedes for os i Esbjerg.

Jeg begyndte som ungdomspræst i Esbjerg i 2011 og var der indtil 2017. I den tid var der meget, jeg prøvede af, og det meste af det var ikke nogen succes. Jeg kunne ikke kopiere noget fra de andre ungdomspræster, for målgruppen for ungdomspræsten i Esbjerg er teenagerne, altså de unge mellem 13 og 19 år. De fleste andre ungdomspræster arbejder med unge i 20'erne, og det er selvsagt en meget anden målgruppe end teenagerne.

Konfirmandprojekt

Der er først og fremmest én ting, som blev en succes, og det kan jeg ikke tage æren for. Sammen med KFUM og KFUK i Esbjerg startede jeg et konfirmandprojekt op, hvor vi med to hold konfirmander (fra 7. klasse) fra Gjesing Kirke beliggende i Esbjerg tog på overnatning to weekender, og vi havde så størstedelen af konfirmandforberedelsen på disse to weekender. Jeg havde som præst en del af undervisningen, men det meste stod de ca. ti unge-voksne frivillige for. Og det er deres fortjeneste, at weekenderne blev så gode.

Ungdomsklub

Samtidig med projektet startede jeg en ungdomsklub op i Gjesing Kirke, hvor jeg fik et godt kælderlokale med egen indgang, eget toilet og eget tekøkken – altså med masser af muligheder for en klub. Forinden havde jeg haft et par undervisningstimer i samme lokale, så konfirmanderne kendte stedet. Jeg havde også indsamlet alle konfirmandernes mobilnumre, så jeg kunne sende dem en SMS med invitation til at mødes næste onsdag aften. Og der kom ca. 15 af de 45 konfirmander. Det svingede noget i antal, men der kom altid nogen, når jeg inviterede, hvilket jeg gjorde hver anden uge. Senere blev det hver onsdag aften fra kl. 17 til kl. 21. Og sådan er det stadig her i 2018.

Efter konfirmationen sagde vi til de unge, at vi ville fortsætte projektet med to nye konfirmandhold efter sommerferien. Og at vi havde brug for frivillige til dette. Og det var der ca. ti af konfirmanderne, som gerne ville være med til. Et par af disse kom ikke i klubben, og der var et par i klubben, som ikke var frivillige. Men det viste sig faktisk, at det stort set var de samme, som var i klubben, som ville være med som frivillige.

Også uden præst

I skoleåret 2017-2018 er konfirmandprojektet blevet gennemført for tredje gang – uden mig som præst. Af forskellige grunde er der er i skrivende stund endnu ikke ansat en ny ungdomspræst. Men det er gennemført alligevel takket være de voksne frivillige og 12 frivillige tidligere konfirmander, som nu går i 8. og 9. klasse. En del af dem bruger også konfirmandklubben, som køres videre af en af de voksne frivillige. Med disse kræfter bliver det let for den næste ungdomspræst at gå ind i arbejdet.

»Det er min erfaring, at teenagere i dag savner steder, hvor de føler, der er ro og plads til dem. De skal først og fremmest føle sig trygge, og så skal de nok selv finde på noget at lave.«

Hvad jeg har lært, og hvad andre måske kan lære af:

- Den personlige relation er afgørende. Jeg har før forsøgt at starte konfirmandklub op for konfirmander, som jeg ikke selv har undervist. Det blev en dundrende fiasko. De unge gider ikke noget med en voksen, som de ikke stoler på. Og de stoler selvfølgelig ikke på en præst, de ikke kender.
- Der skal være mad. Det lyder så plat, men hygge og stemning kommer delvist af, at man spiser sammen. Det har været på utroligt lavt plan i Gjesing. De unge kan købe kopnudler, fryselasagne, popcorn og sodavand, og der er så køleskab, fryser, elkedel og mikrobølgeovn. Men det er nok.
- Der skal inviteres hele tiden. Jeg har hver eneste uge sendt SMS med invitation til alle interesserede. Gerne to gange i løbet af ugen – én SMS et par dage før og én igen på dagen. Teenagerne kan bedre forholde sig til det, de skal i dag og i morgen, end de kan tænke en uge frem i tiden.

- Der skal ikke ske for meget. Det er min erfaring, at teenagere i dag savner steder, hvor de føler, der er ro og plads til dem. De skal først og fremmest føle sig trygge, og så skal de nok selv finde på noget at lave. Hos os har vi ofte set et afsnit af en serie, vi er kommet til at snakke om. Eller også har vi bare snakket og hørt musik.

Først og fremmest må man beslutte sig for, at man vil have noget for de unge efter konfirmationen og så forsøge sig frem. Der skal sættes tid og penge af til forsøgene og så en god portion tålmodighed. Så tror jeg, man finder frem til noget, der fungerer lige præcis i ens eget sogn.

I UngK er der sjældent nogen, der gør noget alene, og kun derfor har det været muligt at etablere et sted med fællesskab i fokus.

Af Marie Petersen, præst, og Mie Fjeldsø Christiansen, grafiker

UngK – dengang og nu

Den 1. februar 2014 åbnede UngK dørene til folkekirkens svar på en ungdomskirke i Aarhus i den gamle apostolske kirke på Nørre Allé. Målgruppen var dengang de 13-35-årige unge i Aarhus. Hverdagen var delt op i fire hjul: En gudstjenestekirke, en kulturkirke, en hverdagskirke og en konfirmandkirke. Herudfra blev der planlagt og afviklet events med hver sit fokus.

Jeg blev ansat 1. februar 2016, hvorefter vi påbegyndte en mere målrettet og helhedsorienteret indsats, hvor vi forsøgte at samle de fire hjul til én helhed og satte fokus på kontinuerlige fællesskaber fremfor enkeltstående events. Herudover blev målgruppen også revideret og er nu primært de 18-30-årige unge i Aarhus. Dog har vi også konfirmandgudstjenester og konfirmandbesøg.

Struktur og aktiviteter

Vi arbejder i UngK ud fra en struktur, som er bygget op således, at vi har faste arrangementer hver torsdag – Højskolesang, LYT, Torsdagstalks og Torsdagsdocs, som kører i den samme rækkefølge

hver måned. Til Torsdagstals og Højskolesang begynder vi altid aftenen med vegetarisk fællesspisning. Foruden disse har vi fire store arrangementer om året, hvor vi bruger lidt flere ressourcer og arbejder meget for synlighed. Af store arrangementer kan nævnes »I begyndelsen var Ordet«, »Den Tunge Jul«, »Sommer Grill Out« og senest en livepodcast med »Fries before Guys«. Udover torsdagene og de store arrangementer har vi gratis yoga med efterfølgende boller og kaffe hver mandag og gudstjeneste den sidste søndag i hver måned.

At starte et sted

Da vi begyndte at arbejde med den faste struktur, var vi bevidste om, at vi var nødt til at bygge det langsomt op. Derfor var fællesspisning det første, vi tog fat i. Det er nemt og kræver ikke den store planlægning eller afvikling. Det begyndte vi med i foråret 2016 og har efterhånden, som tiden har været til det, bygget flere torsdage på. Vi har nu arrangementer hver torsdag.

Til arrangementer er alle – både stab og frivillige – med til både planlægning og afvikling. Alle hjælper til med eksempelvis madlavning, klargøring af kirken og oprydning samtidigt med, at alle bidrager til at skabe den varme og imødekommende atmosfære, vi gerne vil have kendetegner UngK.

»I arbejdet med at nå ud til målgruppen prøver vi at samarbejde bredt dvs. både med de kirkelige børne- og ungdomsorganisationer men i lige så høj grad også det kulturelle vækstlag i Aarhus.«

Lad os lave noget sammen

I arbejdet med at nå ud til målgruppen prøver vi at samarbejde bredt dvs. både med de kirkelige børne- og ungdomsorganisationer men i lige så høj grad også det kulturelle vækstlag i Aarhus. Vi samarbejder blandt andet med Radar, Skraldecafeen, Kunst & Design, Culture Works og Kirkens Korshær. Det betyder, at vi kan være endnu mere skarpe på, hvad der optager målgruppen, og at vi når bredt ud i de forskellige ungdomskulturer og segmenter i Aarhus.

Sådan kommer du selv i gang

Det kan være godt at overveje de praktiske muligheder for et arrangements afvikling, inden du går i gang med den vilde planlægning. Har du faciliteter, økonomi, deltagere og praktisk hjælp til rådighed? Vi har oplevet, at de gange, hvor vi ikke sætter os og taler disse ting igennem, falder arrangementet nemmere til jorden eller bliver knapt så gennemført. Det kan også være en fordel at invitere flere relevante legekammerater ind meget tidligt i processen, så de måske også kan hjælpe med at afklare disse ting. Nedenfor har vi lavet en overbliksguide, du evt. kan tage udgangspunkt i.

LAV DIT EGET ARRANGEMENT

1. Find fokus – hvad kunne være fedt?
 2. Kunne det give mening med et samarbejde?
 3. Hold et kreativt og idégenererende møde – gerne med mad
 4. Book dit band, din foredragsholder eller din burlesquedanser og husk at være opmærksom på, om du også skal leje ekstra udstyr ind
 5. Hænder – find de frivillige og ekstra hænder, du har brug for
 6. Facebook – vi opretter alle vores arrangementer som begivenheder (du skal være ude i god tid – gerne en måned før – husk at invitere og dele arrangementet – få gerne dine »hænder« til at gøre det samme)
 7. Fysisk materiale – vi laver plakater og flyers (her skal du igen se punkt 5 – det tager tid at uddele materiale, men det betaler sig!)
 8. Vær realistisk med forberedelse på dagen – det er altid rarest, at du ikke suser rundt og skal løse uforudsete udfordringer – og de er der – i sidste øjeblik
 9. Så er det tid til at afvikle dit mega nice og vel tilrettelagte arrangement.
- God fornøjelse!
-

Inspiration

- Torsdagstalks er forskellige oplæg af relevante oplægsholdere om et tidstypisk emne samt efterfølgende diskussion. Vi har eksempelvis haft emner som psykisk sårbarhed, bæredygtighed og kønsidentitet.
- Sommer Grill Out er en social aften, hvor vi i fællesskab laver mad og lytter til live musik med både soloartister og bands. Vi afholder det i samarbejde med Skraldecafeen og A&R Music Management.
- Live-podcast med Fries before Guys var en aften, hvor der blev talt tro og eksistens af to dygtige, unge kvinder med efterfølgende spørgsmål. Vi åbnede dørene en time før, så der var tid til at få sig et glas vin i solen inden.
- Gratis yoga med kaffe og boller foregår hver mandag morgen fra 8:30-10, hvor der først dyrkes yoga, og derefter taler vi sammen på kryds og tværs og drikker kaffe. Det kan varmt anbefales at have sociale tiltag efter en sådan aktivitet.
- SU-middage er et samarbejde, vi har med kirker rundt om i Aarhus, hvor unge i nærområdet inviteres til billig aftensmad og hygge. Vi står for udarbejdelsen af materiale og deltagelse på aftenen, mens kirkerne sørger for det praktiske. Det fungerer mega godt!

Læs mere ...

Se mere om UngK på de sociale medier her:

<https://www.instagram.com/ungkinsta/>

<https://www.facebook.com/ungdomskirken/>

<http://www.ungk.dk/>

Fra eventkirke til kirke for unge

For knap syv år siden blev jeg ansat som ungdomspræst. Forventningerne, visionerne og drømmene var mange for både menighedsråd og præst. Der blev tænkt store tanker, og som en fælles overskrift over alle disse tanker kunne man passende have skrevet »Store sus«.

Af Anita Brændsgaard Bennetsen, sogne- og ungdomspræst ved Christianskirken i Lyngby

For det var på mange måder det, man ønskede: At lave store sus, store events, der kunne samle en masse unge i aldersgruppen 13-19 år. Men efter et utal af store events måtte vi erkende, at det ikke var vejen frem, hvis vi ønskede at etablere en yngre menighed i kirken. For vores erfaringer viste os, at en kirke, hvis fundament er events, også falder med events. Derfor valgte vi at sadle om og fokuserer nu i stedet på »bare« at være kirke for unge.

Ungdomspræst i Lyngby

Jeg blev ansat som ungdomspræst først i Lyngby Provsti og siden august 2016 kun i Christians sogn. Vi har ikke vores eget kirkerum, men ungdomskirken i Lyngby fungerer som en kirke i kirken. Helt konkret holder vi til i Christianskirken i Lyngby, og det er her langt de fleste af vores gudstjenester og arrangementer finder sted. Målet med ungdomskirken har aldrig været at få flere unge på kirkebæn-

ken om søndagen. Målet er, at være til stede for de unge, så de oplever en kirke, der er relevant og vedkommende for dem og taler ind i deres livssituation. Og modsat tidligere, hvor vi fokuserede på en bestemt aldersgruppe, så arbejder vi nu mere med unge i forskellige livsfaser. Dette gør vi, da der kan være stor forskel på unge, selvom de har samme alder. Nogle er studerende, når de er 25, mens andre er i fuld gang med at stifte familie. Derfor forsøger vi at målrette vores arrangementer efter de forskellige livsfaser.

I forhold til vores gudstjenester og arrangementer så eksperimenterer vi meget, men vi går aldrig på kompromis med indholdet. Vi er kirke, og alle vores aktiviteter hviler på evangeliet.

I det følgende vil jeg kort skitsere nogle af de aktiviteter, vi har i ungdomskirken og om vores begrundelser for at afholde netop disse arrangementer. Jeg kommer ikke ind på de forskellige gudstjenesteformer, vi har, da der efterhånden er mange andre steder at hente inspiration til dette.

»Målet med ungdomskirken har aldrig været at få flere unge på kirkebænken om søndagen.«

Refleksionsløb

En gang om måneden afholder vi refleksionsløb. Vi mødes i kirken, hvor dagens emne introduceres. Emnerne spænder vidt og kan være alt lige fra taknemmelighed til pligt. Efter introduktionen går eller løber man en tur sammen med de andre deltagere, mens man reflekterer over dagens emne. Vi afslutter fælles i kirken, hvor der også er mulighed for at dele sine refleksioner med de andre deltagere. Vi oplever at disse refleksionsløb tiltrækker en gruppe, som vi ellers sjældent ser i kirken. Flere giver udtryk for, at formen, omfanget og tidspunktet appellerer til dem.

Sorggrupper

Vi har igennem fire år tilbudt sorggrupper for unge. Vores erfaring er, at de problematikker, som de unge kommer med, ofte er anderledes, end de problematikker vi møder hos deltagerne i sorggrupper for voksne. Derfor giver det rigtig god mening at lave selvstændige sorggrupper for unge, for her møder de andre unge i lignende situationer, der kan genkende mange af de tematikker, der bliver bragt op. Dette medvirker bl.a. til at minimere den ensomhedsfølelse som mange unge oplever som følge af et dødsfald i den nære familie eller omgangskreds.

Fællesspisning

Vores nyeste tiltag er fællesspisning for unge. Vi drømmer om at kunne afholde fællesspisninger én gang om måneden. Vores ønske med disse er at imødekomme den skjulte ensomhed blandt unge og på den måde være med til at bryde det tabu, der er forbundet med følelsen af ensomhed.

Unplugged

Unplugged er eftermiddage, hvor vi trækker stikket og finder brætspillene frem. Det er helt old school og langsomt, men appellerer til rigtig mange unge, der har lyst til en stille eftermiddag, hvor der samtidig er rig mulighed for gode samtaler henover spillepladen – både med de andre unge og med præsten.

Pilgrimsvandring

Til sommer tager vi på pilgrimsvandring på Hærvejen. Dette er udsprunget af et ønske fra flere af de unge. De ønsker nogle sammenhængende dage, hvor der er tid og ro til at give plads til frihed, enkelhed, langsomhed, stilhed, bekymringsløshed, fællesskab og spiritualitet.

Byttemarked

Ved vores tre årlige byttemarkeder fyldes sognegården helt op. Folk medbringer tøj, bøger, ting og sager i god stand, og som de ikke længere selv har brug for. De afleverer deres sager til byttemarkedet, og så kan de andre deltagere frit tage, hvad de kan bruge af andres aflagte skatte. På byttemarkederne møder vi rigtig mange, som ellers ikke kommer i kirken, og vi oplever, at de er meget interesserede i at høre mere om ungdomskirkens øvrige arrangementer og gudstjenester.

Efter at vi har ændret vores tilgang til det at lave kirke for unge, oplever vi et mere nærværende møde med de unge. Vi møder dem der, hvor de er, uden at vi går på kompromis med det, vi som kirke står for. Vi er et gammelt hus og noget ganske andet end det, mange unge møder i deres dagligdag. Det, mener vi, er en styrke, og vi lægger stor vægt på, at vi tør være noget andet – at vi tør være uberørt af byens travlhed.

Folkekirken er altid *kun* én generation fra at **uddø**

Det er vigtigt at holde sig for øje, at folkekirken er i konstant udvikling frem for afvikling. Og for at vedholde de unges interesse i og for folkekirken må der tages nye midler og tiltag i brug.

Af Henrik Stubbjær, biskop i Viborg Stift

For nylig blev der lavet en undersøgelse blandt teologistuderende for at finde ud af, hvad der havde fået dem til at søge ind på teologistudiet og senere blive præster. Svarene blev samlet i grupper, og den største gruppe havde svaret, at de havde mødt kirken gennem deltagelse i kirkekor.

De frie kirkelige børne- og ungdomsorganisationer

Dette siger noget om vigtigheden af vore kirkekor som en introduktion til kirken og gudstjenesten. Men undersøgelsens resultat siger også noget om, at der er sket en ret hurtig udvikling inden for det kirkelige børne- og ungdomsarbejde. For jeg er sikker på, at for blot 10-20 år siden havde den største svargruppe på ovennævnte spørgsmål været den gruppe, hvor der blev svaret, at de havde mødt kristendom og kirke gennem de frie kirkelige børne- og ungdomsorganisationer.

»Dette bør få os til at overveje, hvordan vi får etableret en stærkere og mere levende relation til denne aldersgruppe.«

Det betyder, at vi som folkekirke får en svagere relation til de unge. Og netop gruppen fra konfirmationen og frem til de selv bliver voksne og får børn, er en gruppe, som vi ofte har en meget svag relation til i kirkerne.

Dette bør få os alle til at overveje, hvordan vi får etableret en stærkere og mere levende relation til denne aldersgruppe. Vi så blot en flig af konsekvenserne af den manglende relation, da ateisterne for et par år siden kørte kampagne for at få os alle til at melde os ud af folkekirken. Resultatet af denne kampagne kunne vi direkte aflæse i sognene, nemlig at det var de unge mænd mellem 18 og 28 år, der i stort omfang meldte sig ud.

I Viborg stift har vi ansat et par ungdomspræster og et par studenterpræster.

»Håbet er at bevare en levende relation til konfirmanderne, også efter konfirmationen.«

Vores tanker og idéer i Viborg Stift

Vi havde en idé om at lave en mobil kirke, »Trailer Church«. Den skulle, med sine medarbejdere – en ungdomspræst og en kirkemusiker samt en til to »Giv-et-år-medarbejdere« fra FDF eller andre kirkelige ungdomsorganisationer, køre rundt og besøge konfirmandklasser, efterskoler, ungdomsklubber etc. og sammen med dem forberede nye former for ungdomsgudstjenester og klubaktiviteter. Det lykkedes ikke at få et andet stift med, og vi havde ikke økonomi til at bære projektet alene. Her i foråret havde vi forberedt en større ungdomskonference for kirkelige ledere, organisationsledere, menighedsrådsmedlemmer, undervisere, præster og kirke- og kulturmedarbejdere. Men konferencen måtte skubbes til efteråret, da der ikke meldte sig nok deltagere. Men vi har ikke opgivet håbet. Vi vil udbyde konferencen til efteråret og invitere målrettet mod dem, som til dagligt arbejder med denne aldersgruppe.

Endvidere har vi indledt et pilotprojekt med KFUM og KFUKs forkyndelsesudvalg, hvor formålet er at lave et tilbud rettet imod konfirmanderne, hvor lokale foreningsledere fra KFUM og KFUK tilbyder præster at gå ind med særlige tilbud til konfirmanderne. Håbet er at bevare en levende relation til konfirmanderne, også efter konfirmationen, og få de »gamle« konfirmander med til at arrangere noget for det næste års konfirmander.

I forbindelse med Himmelske Dage, som holdes i Kr. Himmelfartsdagene i 2019 i Herning, arbejder vi på at få engageret en række efterskoler, så de unge også der føler sig budt inden for og får suset af at være mange, der samles om aktiviteter og drøftelser af nogle af de unges og samfundets problemstillinger.

Tre provstier er gået med i »Folkekirkens Familiestøtte«, hvorigennem vi også forventer at få kontakt til flere unge og gennem frivillige vise, at kirken også er et fællesskab, som løfter med, når livet ikke altid er helt enkelt.

I stiftsrådet har vi støttet organisationen »MindU«, som tager rundt i konfirmandklasser og skaber

rum for en dybere samtale om aktuelle problemstillinger for unge. Dette initiativ håber vi at kunne lære af, og endvidere håber vi, at det kan vise konfirmanderne, at kirken og præsterne er der som mulige dialogpartnere, hvis der er ting, som de unge har brug for at få vendt.

Viborg stift er også ved at etablere en kontakt mellem unge her i stiftet og unge i vores engelske vennskabsstift fra Guildford, London. I Guildford Stift har man et stort ungdomsarbejde, som vi meget gerne vil inspireres af gennem udvekslingsprogrammer.

På provstiniveau har vi flere volontørprogrammer, hvor provstierne i samarbejde med fx missionselskaber sender unge fra provstiet på tre måneders ophold i Afrika eller Asien, hvorefter de tager rundt i provstier og holder oplæg omkring deres oplevelser. De unge volontører er nogle af de bedste ambassadører for givende relationer skabt i en kirkelig ramme.

På landsplan

I flere andre stifter har man haft stort held med i samarbejde med gymnasier og universiteter at indbyde til temadage om tro og videnskab og at etablere stærke links mellem kirker og gymnasier gennem udpegningen af gymnasiepræster.

Jeg tror tiden er inde til, at vi som kirke og menigheder i samarbejde med kommuner og andre organisationer forsøger at udbygge vore relationer til de unge. Men vi har brug for nye vinkler og et endnu større frivilligt engagement, der kan støtte op om præsters, kirke- og kulturmedarbejderes og de frie kirkelige organisationers arbejde i forhold til unge.

Vore unge har brug for både at høre forkyndelsen af, at de er elsket på forhånd og at mærke et fællesskab, der er inkluderende og rummende. Og vi har som kirke også brug for de unge, der skal berige vore fællesskaber og bære evangeliets stafet videre.

A BOU
RE
7
IL

Inspiration til kirkeligt arbejde

Her bringes to ideer til inspiration til kirkeligt
arbejde med unge ...

Mad & Mennesker

– et spisefælleskab for unge i deres kirke

I foråret 2017 blev to uddannede Kirkelige Ungdomsledere, Iben Jørgensen, 3. års studerende på HTX, og Thea Brogaard, 3. G'er på Frederikshavns Gymnasium, enige om, at de ville tage initiativet til at starte et spisefællesskab op for unge i deres kirke.

Af Heidi Ettrup Lehm, kirke- og kulturmedarbejder i Abildgård Kirke

Efter KUL var slut, var de enige om, at de manglede en aktivitet for unge i kirken, hvor de kunne mødes i kirkens ånd, være sammen, snakke og spise. De gav udtryk for, at KUL (Kirkelig Ungdoms Lederuddannelse) for dem havde været et sted fyldt med humor, glæde, sammenhold, imødekommenhed, og havde været et fristed for dem i en travl hverdag fyldt med krav. Her havde de oplevet venskab og fællesskab på en måde, hvor der var plads til alle og plads til at være sig selv, rum til nye perspektiver, hvor ingen var dømmende. Dette ville Iben og Thea gerne skabe et rum for i kirken, og derfor opfandt de konceptet Mad & Mennesker.

Programmet for en aften ser sådan ud:

Kl. 18.00 Drop ind

Kl. 19.00 Maden er klar

Kl. 19.30 Opvask

Kl. 20.45 Afslutning og sang

Kl. 21.00 Tak for i aften!

Deltagerne i »Mad & Mennesker« deles om opgaver og planlægning.

Alle mødes på kirketorvet kl. 18.00 og hjælper hinanden med at lave mad og alt praktisk i forbindelse med aftenens program.

Efter spisning er der en times program, det kan være leg, en kreativ aktivitet, besøg hos nogen, eller en der kommer og fortæller om noget spændende.

Aftenen slutter med andagt og aftensang, og man går først hjem, når alle har hjulpet hinanden med at rydde op.

Det koster 15 kr. for mad hver gang, som kan betales på Mobile Pay.

Børne- og ungdomsudvalget i kirken syntes, at ideen var så god, at de bød ind med at ville dække et evt. underskud ved disse aftener.

I snart to måneder har de unge mødtes hver anden torsdag til spisning, sjov og hygge. De har fået lov til at bruge kirkens køkken og andre lokaler – og selv står de for alt praktisk.

Aftenen begynder med, at de fordeler praktiske opgaver mellem hinanden. Nogen står for madlavning, andre dækker bord, nogle er ansvarlige for dagens aktivitet, mens en anden hjemmefra har forberedt en andagt.

Allerede nu mødes ca. 15 unge i kirken til dette arrangement. De engagerer sig, tager ansvar, og er alle med til at forme indholdet.

Iben som har været med til at opfinde konceptet, og som er en af tovholderne, har i samme forbindelse skrevet og komponeret en sang, som de synger hver gang.

Gud på 50 sekunder

Når kristendommen formidles på Snapchat

Af Helene Lilleøre, studerende på Kristendom, Kultur og Kommunikation på Diakonissestiftelsen i København

24-årige Trine Friis Østerby og 21-årige Philip Kristoffersen er to af bagmændene bag Snap-Andagten. Jeg møder dem, for at finde ud af, hvorfor de har valgt at formidle kristendommen på Snapchat. Philip fortæller, at Snapchat er et medie, hvor han kan nå ud til teenagerne. »De forstår Snapchat, de

forstår at lave en historie og se en video. Når der står i vores Bibel, at vi skal ud med Ordet, så synes jeg, det er en god måde at gøre det på,« forklarer Philip. Motivet bag Snap-Andagten er, at Gud er relevant for teenagere i dag. Trine og Philip vil gerne hjælpe teenagerne til at tage stilling til deres tro. »Vi vil, at teenagerne skal tage stilling til tingene« siger Philip.

I den offentlige debat får de sociale medier meget kritik, når diskussionen omhandler unge og trivsel. Det rejser selvfølgelig spørgsmålet, om det er til gavn for teenagerne, at Snap-Andagten melder sig ind på de sociale medier til formidling af kristendommen. Jeg spørger Trine og Philip, om det er noget, de har overvejet, og det har de. Philip forklarer: »Spørgsmålet er, om det ikke er bedre, at vi træder ind på deres banehalvdel. At Snapchat kan være mere end gode billeder og videoer, men at det også er et medie, hvor jeg møder Jesus. Og forhåbentlig inspirere dem til, at det også er et medie, hvor man for eksempel kan lægge et billede op af, at man er i kirke«. Trine nikker og supplerer: »Jeg har et håb om, at Snap-Andagten kan være med til at give et pusterum i hverdagen på de sociale medier. De emner vi tager op, er forhåbentlig nogle ting, som går og fylder. Så kan man være med til at vande noget, der sker i et menneske, som ser med. Måske vi kan hjælpe nogen til at komme videre i deres tanker?« Snapchat er det helt rigtige medie til at opnå netop dette, mener Trine.

Alt fra Youtube-sange til ultimatummer

Men kan man nå at formidle noget indholdsrigt om kristendommen på 50 sekunder? Svaret er overraskende ja. I andagterne bliver der snakket om alt fra lovsange til bibelforkyndelse, og der bliver givet ultimatummer og udfordringer til modtagerne. Trine har for eksempel delt tanker om en lovsang, hun er vild med for tiden. Philip herimod kan godt lide at udfordre eller stille spørgsmål som fx: tør du at gå til Gud med de svære ting?: »Det giver teenagerne noget til senere, som de selv skal stå med.« For bagmændene bag Snap-Andagten er det vigtigt, at der er en god blanding mellem det personlige vidnesbyrd og en bibelfunderet forkyndelse.

Diskussioner, refleksioner, spørgsmål, samtaler og dialog er således hvad Snap-Andagten sætter gang i. Jeg er imponeret. Til trods for min egen undren og skepsis, må jeg erkende, at formidling af kristendom på Snapchat fungerer. Min undersøgelse, mine interviews med Snap-Andagtens producer og dens brugere viser, at det faktisk kan lade sig gøre at forkynde seriøst og med succes via et ungdommeligt medie som Snapchat. Er Snapchat en mediemæssig døgnflue? Måske, men hvorfor ikke være der, hvor teenagerne er – nu vi ved, det virker.

Læs mere ...

I forbindelse med studiet har Helene arbejdet med et forskningsprojekt om Snap-Andagten, og du kan læse hele artiklen på nettet.